

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Εγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1274

Τῆς ἁγίας Παρασκευῆς
26 Ἰουλίου 2006

Συντάκτης † ἐπίσκοπος
Αὔγουστινος Ν. Καντιώτης

Ἵπάρχει πίστις;

ΕΟΡΤΗ, ἀγαπητοί μου, σήμερα. Ἐορτὴ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ἡ ὁποία εἶνε προσφιλῆς στὸν Ἑλληνικὸ λαό - ἀπόδειξις οἱ τόσες ἐκκλησίες ἐπ' ὀνόματί της.

Ἡ ἁγία Παρασκευὴ γεννήθηκε τὸν δευτέρου (Β') αἰώνα μ.Χ., ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου (138-161), ἀπὸ εὐσεβεῖς γονεῖς, τὸν Ἀγάθωνα καὶ τὴν Πολιτεία, στὴ μεγαλύτερη τότε πόλι τῆς ἀνθρωπότητος, τῆ Ῥώμῃ, πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορίας. Οἱ γονεῖς της δὲν εἶχαν παιδί. Ἄλλὰ ἡ μητέρα της πίστευε καὶ μέρα - νύχτα παρακαλοῦσε γι' αὐτό. Κι ὁ Θεὸς ἔκανε τὸ θαῦμα· τῆς ἔδωσε ἓνα χαριτωμένο κοριτσάκι πού, ἐπειδὴ γεννήθηκε ἡμέρα Παρασκευῆ, τὸ ὠνόμασαν Παρασκευῆ. Τῇ μεγάλωναν μὲ τὰ διδάγματα τοῦ εὐαγγελίου. Ὅσο προχωροῦσε στὴν ἡλικία, ἔδειχνε ἀφοσίωσι στὸν Κύριον· πήγαινε τακτικὰ στὴν ἐκκλησία, προσευχόταν, νῆστευε, καὶ πρὸ παντὸς διάβαζε τὴν ἁγία Γραφή. Τὸ κάνουμε ἐμεῖς αὐτό;... Σήμερα οἱ λεγόμενοι Χριστιανοὶ ξενοχτοῦν ὄχι στὴν ἁγία Γραφή ἀλλὰ στὴν τηλεόρασι. Οὔτε διαπαιδαγωγοῦμε σήμερα τὰ παιδιά μας ὅπως οἱ γονεῖς ἐκεῖνοι.

Ὅταν ὁ Ἀγάθων καὶ ἡ Πολιτεία πέθαναν ἡ Παρασκευῆ μοίρασε τὴν περιουσία πού κληρονόμησε στοὺς φτωχοὺς, ντύθηκε τὸ μοναχικὸ σχῆμα καὶ ἀφιερῶθηκε στὸ Χριστό. Πόσο σπάνιο εἶνε σήμερα αὐτό! Τί προσκυνᾶμε τὴν εἰκόνα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ἀφοῦ δὲν ἐκτιμοῦμε τὸ παράδειγμά της; Ποιὸ σπίτι ἀφιερώνει σήμερα ἓνα παιδί στὸ Χριστὸ καὶ ποιὸ κορίτσι ἀποφασίζει τώρα νὰ γίνῃ καλόγρια; Ἐμεῖς ἀνάβουμε μόνο λαμπάδες στὴν ἁγία. Ἄλλὰ ἡ καλύτερη λαμπάδα, τὸ καλύτερο ἀφιέρωμα, ἦταν ὅτι ἡ ἁγία Παρασκευῆ ἀφιέρωσε τὸν ἑαυτὸ της στὸν Κύριον.

Καὶ ὄχι μόνο ἐγίνε μοναχὴ, ἀλλὰ καὶ **διέδιδε τὴν πίστι** της παντοῦ. Αὐτὸ πού πίστευε

δὲν τὸ ἔκρυβε μέσα της· κατὰ τὸ «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα» (Ψαλμ. 115,1· Β' Κορ. 4,13) τὸ κήρυττε ὅπου πήγαινε. Ἔτσι ἔφερε πολλοὺς στὴν ἀληθινὴ πίστι καὶ γύρω της σχηματίσθηκε ἓνας εὐρύς κύκλος πιστῶν γυναικῶν.

Μιά τέτοια δραστηριότης ἦταν ἐπόμενο νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀντίδρασι τῶν εἰδωλολατρῶν, πού ἦταν πολλοί. **Τὴν συνέλαβαν** λοιπὸν καὶ τὴν ὠδήγησαν ἐμπρὸς στὸν Ἀντωνῖνον. Ἐκεῖνος ἔμεινε ἐκπληκτος ὄχι μόνο ἀπὸ τὴ φυσικὴ ὁμορφία της, ἀλλὰ προπαντὸς ἀπὸ τὸ ψυχικὸ της κάλλος, τὴ φρόνησι καὶ τὴ σοφία της. Προσπάθησε καὶ μὲ ὑποσχέσεις καὶ μὲ ἀπειλὰς νὰ τὴν κἀνῃ ν' ἀρνηθῇ τὸ Χριστό, νὰ προσκυνήσῃ τὰ εἰδῶλα. Δὲν τὸ κατῶρθωσε.

Ἔτσι ἄρχισε **τὸ μαρτύριό** της. Ποιὰ γλῶσσα μπορεῖ νὰ περιγράψῃ ὅσα ὑπέμεινε ἡ ἁγία; Τῆς ἔβαλαν στὸ κεφάλι πυρῶμένη περικεφαλαία, τὴν ἔρριξαν μέσα σὲ καζάνι γεμᾶτο καυτό λάδι καὶ πίσσα, ἀλλὰ μὲ τὴ θεία δύναμι ἐκείνη φαινόταν ὄχι νὰ καίγεται ἀλλὰ νὰ δροσιζέται. Ὅταν ὁ βασιλιάς τῆς ζήτησε νὰ τὸν ραντίσῃ μὲ τὸ λάδι, αὐτὸς τυφλώθηκε. Παρακάλεσε νὰ τὸν θεραπεύσῃ ὑποσχόμενος ὅτι θὰ πιστέψῃ στὸ Χριστό. Ἔλαβε λοιπὸν πάλι τὸ φῶς του, καὶ πράγματι πίστεψε καὶ βαπτίστηκε μαζί μὲ ὄλους τοὺς σωματοφύλακές του. Ἐπειτα ἡ ἁγία Παρασκευῆ βρέθηκε σὲ ἄλλο μέρος. Ὁ βασιλιάς ἐκεῖ λεγόταν Ἀσκληπιός, καὶ τὴν ἔστειλε στὴ φωλιά ἐνὸς φοβεροῦ δράκοντος. Μὲ ἓνα ὄμως φύσημα ἡ ἁγία καὶ μὲ τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ ἔσχισε τὸ δράκοντα στα δύο καὶ τὸν ἐξαφάνισε. Τέλος σὲ ἄλλο μέρος, ὅπου ὁ βασιλιάς λεγόταν Ταράσιος, ἐπειδὴ ἐκείνη ἔμεινε σταθερὰ στὴν ὁμολογία της, τὴν ἔρριξαν κ' ἐδῶ σὲ καζάνι μὲ βραστὸ λάδι, πίσσα καὶ μολύβι. Βλέποντας οἱ διῶκται πῶς τίποτα δὲν τὴν πτοεῖ, τελικῶς τὴν ἀπεκεφάλισαν.

Ἐμεινε ὡς τὸ τέλος ἀκλόνητη σάν τὸ βράχο, λέγοντας μαζί τὸν ἀπόστολο Παῦλον· Ποι-

ός μπορεί να με χωρίση από την **ἀγάπη του Χριστού**; (βλ. Ῥωμ. 8,35-39). "Ἐτσι πήρε τὸ στεφάνι ἡ ἀγία Παρασκευή, κ' ἔτσι ἔγινε γνωστὴ καὶ λαοφιλής.

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τὴν προβάλλει ὡς πρότυπο, ὡς παράδειγμα μιμῆσεως σὲ ὅλα καὶ ἰδιαιτέρως στὴν πίστι. Ἐρωτῶ **ὑπάρχει σήμερα πίστις**; Ἐγὼ ἀμφιβάλλω. Στὸ στόμα ἔχουμε τὸ Χριστὸ καὶ στὴν καρδιά τὸ διάβολο. Θέλετε μερικὰ παραδείγματα, γιὰ νὰ δῆτε ὅτι **εἴμεθα ψευτοχριστιανοί**;

● Πῆγα σ' ἓνα χωριό. Ὁ παπᾶς καλός, μὲ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ ποίμνιό του. "Ἐμαθε ὅτι κάποιος ἐνορίτης εἶνε ἄρρωστος καὶ θεώρησε καθήκον του νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ. Πάει στὸ σπίτι χτυπάει χτυπάει, καμμία ἀπάντησις. Αὐτὸς ἐπέμενε. Τέλος ἀνοίγει τὸ παράθυρο ἡ γυναίκα τοῦ ἀρρώστου καὶ τοῦ φωνάζει ἀγριεμένη: —Τί ἦρθες ἐδῶ; —Γιὰ τὸν ἄρρωστο. —Δὲ σὲ χρειάζομαστε... Ξέρετε γιατί τὸν ἐδιωχναν; Διότι εἶχαν μέσα καλεσμένο ἓνα μάγο! Τὸν παπᾶ δὲν τὸν ἠθελαν, τὸ μάγο τὸν ἠθελαν. **Ὀργιάζει ἡ μαγεία** στὸν τόπο μας. Πιστεύουν λοιπὸν αὐτοὶ στὸ Χριστὸ ἢ στὸν διάβολο; Γιατί πίσω ἀπ' τὸ μάγο εἶνε ὁ διάβολος. "Οποῖος πάει σὲ μάγο, τί Χριστιανός εἶνε;

● Λοιπὸν ὀρίστε· χτυπᾶς σ' ἓνα σπίτι, βρίσκεις μέσα μάγο. Πᾶμε σ' ἄλλο σπίτι, σ' ἄλλο χωριό. Ἐκεῖ ἦταν ἓνα κορίτσι δεκαεφτά χρονῶν. Δὲν πῆγε κατηχητικὸ σχολεῖο, ἀλλὰ φώτισε ὁ Θεὸς κ' ἔπεσε στὰ χέρια τῆς ὁ βίος τῆς ἀγίας Παρασκευῆς καὶ τὸν διάβασε. "Ὅταν εἶδε τὰ μαρτύρια τῆς ἀγίας, ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Στὸ τέλος γονάτισε καὶ εἶπε: «Χριστέ μου, κ' ἐγὼ θὰ γίνω σὰν τὴν ἀγία Παρασκευή· **ὅπως ἐκείνη ἀφιερῶθηκε σ' ἐσένα, ἔτσι κ' ἐγώ**». "Ὅταν ὁμως ἀνεκοίνωσε στὴ μάνα τῆς τὴν ἀπόφασί τῆς, ἡ **«Χριστιανὴ» μάνα ἀγρίεψε**, ἄφρισε καὶ εἶπε: «"Ἄν τὸ κάνης αὐτό, θὰ σὲ σκοτώσω!...».

Ἐπ' αὐτοῦ ἐκφράζω κ' ἐγὼ **παράπονο**. Κηρύττω μὲ ὅλη τὴν καρδιά· ποιά τ' ἀποτελέσματα; Σὲ ἄλλη ἐποχῇ, διαφορετικὰ θὰ ἦταν τ' ἀποτελέσματα τοῦ κηρύγματος. Τώρα ἀδιάφοροι! Κοιτᾶνε μόνο τὰ λεφτά τους, τ' αὐτοκίνητά τους, τίς γυναῖκες τους, τὴ διασκέδασί τους, τίς ἡδονές τους... Γέμισε ὁ τόπος νυχτερινὰ κέντρα, σκυλάδικα, πού ξεφυτρώνουν σὰ μανιτάρια πάνω στὴν κοπριά τῆς κοινωνίας. Χιλιάδες εἶνε τὰ κορίτσια τῆς ὠρίμου ἡλικίας (δεκαεξί ἕως εἴκοσι ἐτῶν), καὶ κανένα δὲ λέει «Θὰ γίνω σὰν τὴν ἀγία Παρασκευή». "Ἄν παρουσιάζονταν δέκα - εἴκοσι κορίτσια καὶ λέγανε «Θέλουμε νὰ ζήσουμε σὰν τὴν ἀγία

Παρασκευή», θὰ κάναμε **γυναικεῖο μοναστήρι**. Τώρα ὅλοι λένε: Τὸ κορίτσι μας νὰ τὸ παντρέψουμε, νὰ τοῦ βροῦμε καλὸ γαμπρό!... Μ' αὐτὰ πού λέω δὲν ὑποτιμῶ τὸ γάμο, ὄχι· ἀλλὰ μέσα σ' ἓνα τόσο πλῆθος δὲν εἶνε ἔλλειψις νὰ μὴ βρίσκεται οὔτε ἓνα κορίτσι ν' ἀφιερῶθῃ στὸ Χριστό, νὰ μιμηθῆ τὴν ἀγία Παρασκευή;

Ἄλλὰ ἔστω, θές νὰ παντρευτῆς; Παντρέψου, εὐλογεῖ ἡ Ἐκκλησία τὸ γάμο. Πρέπει ὁμως νὰ ἐτοιμασθῆς. **Ζῆσε λοιπὸν μέχρι τὸ γάμο ζωὴ ἀγνή**. Τὰ παλιὰ τὰ εὐλογημένα χρόνια ἦταν παρθένος ὁ ἄντρας, παρθένα ἡ γυναίκα. Ἄρραβωνιαζόταν ἡ κοπέλλα καὶ μέχρι τὴ μέρα τοῦ γάμου δὲν ἄπλωνε χέρι ἐπάνω ὁ ἀρραβωνιαστικός. Ἄγνοι στεφανώνονταν, ἔκαναν τρεῖς μέρες νηστεία - προσευχή, καὶ ὕστερα σμίγανε· καὶ ἔβγαζαν παιδιὰ ἅγια. Τώρα; Μόλις ἀρραβωνιάζονται, ἡ ἴδια ἡ μάνα καὶ ἡ πεθερὰ σπρώχνουν τὰ κορίτσια καὶ σμίγουν. Τὸ ἀποτέλεσμα; Ἐμένα ρωτᾶτε; Δὲν εἶνε καιρὸς πού ἦρθε στὸ γραφεῖο κλαίγοντας μιὰ κοπέλλα εἴκοσι ἐτῶν. Ἄρραβωνιάστηκε καί, κατὰ μὲ τὸ ἔθιμό τους, ἔσμιξαν τὴν ἴδια βραδιά. Σὲ πέντε μῆνες ὁ «κύριος» τὴν ἄφησε ἔγκυο κ' ἔφυγε στὴν Αὐστραλία. "Ἄντε νὰ τὸν βρῆς...

Ἦν γυναικες, δὲν ἀκοῦτε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄντρας δὲ μπορεί νὰ ζῆση χωρὶς γυναίκα. "Ἄν πιστεύατε στὸ Εὐαγγέλιο, θὰ λέγατε: «Δὲ θὰ μ' ἀγγίξῃς. Ἐὰν μὲ θέλῃς, πῆγαινε στὸν πατέρα καὶ στὴ μάνα μου». Ἐὰν αὐτὸ τὸ τηρούσατε, ὅπως ἔκαναν οἱ ἅγιες γιαγιάδες σας, σᾶς βεβαιώνω, καὶ ἡ πιὸ ἄσχημη γυναίκα θὰ παντρευόταν. Τώρα γιατί αὐτὸς νὰ σὲ παντρευτῆ; Σὲ στύβει, σὲ πετάει σὰ στημμένο λεμόνι καὶ τελείωσε ἡ ἱστορία. Ποιὸς λοιπὸν μιμεῖται τὴν πίστι τῆς ἀγίας Παρασκευῆς;

● Θέλετε κι ἄλλο δεῖγμα; Κοιτάξτε **πὼς εἶνε ντυμένη ἡ ἀγία Παρασκευή**. Σεμνά, σκεπασμένη ἀπ' τὸ λαιμὸ μέχρι τὰ νύχια. Ρίξτε μιὰ ματιὰ τώρα γύρω σας, καὶ κάντε σύγκρισι...

● Κ' ἓνα τελευταῖο. Παντρεύονται σήμερα, ἀλλὰ δὲν περνᾶ πολὺς καιρὸς καὶ ὁ γάμος κλονίζεται. Εὐκόλη λύσι τὸ **διαζύγιο**, πού πρῶτα ἦταν ἄγνωστο. Τώρα οἱ μισοὶ γάμοι διαλύονται. Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ πίστι μας στὸ Χριστό; Θεομπαῖχτες καταντήσαμε.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ ἡ ἀγία Παρασκευή σήμερα δὲν ἐορτάζει· **κλαίει**. Κλαίει γιὰ τίς πορνεῖες μας, τίς μοιχεῖες μας, τὰ διαζύγια μας...

Ἀδελφοί μου· τὰ πιστεύετε αὐτά; "Ἄν τὰ πιστεύετε, **ἀκοῦστε τα**. Δὲν τὰ πιστεύετε; ἐγὼ τὸ καθήκον μου τὸ ἔκανα. Ὁ Θεὸς νὰ γίνῃ ἴλεως καὶ νὰ συγχωρήσῃ πάντας ἡμᾶς· ἀμήν.

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**